

Bu zamanda, imanı kuvvetlendirmenin ve kabre imanla girmenin en kolay yolu Risale okumak ve anlamaktır bildiğim kadarıyla,.. Diğer mücedditler zamanında, onların kitaplarını okumak da o zamanın en kestirme yolları mıydı?

Her dönemin bir hükmü ve bir gereği vardır. Mesela bu dönemin hükmü ve gereği; imanı kurtarmak ve sağlamlaştırmaktır. Zira bu zamanda inkar; fen ve felsefeden geliyor ve insanların ekserisi dine yabancılaşmış. Bu yüzden bu dönem Müceddidi, bütün mesaisini imana ve farzların ifasına teksif etmesi gerekiyor. Üstad'ın iman üzerine yoğunlaşması bu sebeptir.

Geçmiş dönemlerinin hastalık ve gerekleri de farklı ve başka şekilde gerçekleşmiştir. Mesela; İmam Gazali döneminde felsefe ve filozoflara, üst seviyeden cevap verilirken, diğer taraftan imanı ve ameli kavi olan ümmete, takva ve azimette teşvik yapılmıştır.

Sapkın fırkaların ve sünneti tehdit eden bid'atların yaygın olduğu dönemde, İmam Rabbani hazretleri eserlerini Ehl-i Sünnetin muhafazası ve bid'atların tardedilmesi hususunda yazmıştır. **Yani dönemin hastalığı ne ise; deva da ona göredir.** Her dönemin hastalığı iman zafiyeti değildir.

Her dönemde gelen müceddidler, kendi dönemi açısından en istikametli ve en selametli yolu insanlara göstermişlerdir. Bu dönemde Risale-i Nurlar ne ise, o dönemlerde de müceddidler ve eserleri o manadadır. Üstad'ın şu sözleri bu manaya işaret ediyor:

"Ben tahmin ediyorum ki, eğer Şeyh Abdülkadir Geylânî (r.a.) ve Şah-ı Nakşibend (r.a.) ve İmam-ı Rabbânî (r.a.) gibi zatlar bu zamanda olsaydılar, bütün himmetlerini, hakaik-i imaniyenin ve akaid-i İslâmiyenin takviyesine sarf edeceklerdi."(1)

(1) bk. [Mektubat, Beşinci Mektup](#)